

JESTEŚMY

Jednodniówka studentów Wszechnicy Świętokrzyskiej

STYPENDIUM ZA MEDALE

Filip Szołowski, student II roku fizjoterapii (studia stacjonarne) otrzymał stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za wybitne osiągnięcia sportowe na rok akademicki 2009/2010.

Na swojej stronie internetowej Filip pisze o sobie: *Triathlon trenuję od 1997 roku. Do uprawiania tej dyscypliny namówił mnie tata, który od tamtej pory, aż do dziś jest moim trenerem. Brązowy medal w drużynie w Akademickich Mistrzostwach Świata w Triathlonie na dystansie olimpijskim to zdecydowanie mój największy sukces. Ponadto reprezentowałem Polskę w Mistrzostwach Świata i Europy Elity w Triathlonie. Od 2000 roku jestem reprezentantem Polski, a od 2003 roku przynależę do kadry narodowej. Od początku mojej kariery, aż do dnia dzisiejszego zdobyłem 43 medale Mistrzostw Polski w Triathlonie, Duathlonie i Aquathlonie w każdej kategorii wiekowej w tym trzy złote medale Mistrzostw Polski Seniorów w Triathlonie. Moim sportowym marzeniem jest udział w Igrzyskach Olimpijskich w Londynie w 2012 roku.*

Filip Szołowski jest kolejnym studentem Wszechnicy nagrodzonym stypendium Ministra. W poprzednich latach wyróżnienie to otrzymali:

- za osiągnięcia w nauce na rok akademicki 2008/2009 – Marta Kosner oraz Anna Kozieł
- za wybitne osiągnięcia sportowe:
 - na rok akademicki 2007/2008 – Kryspin Pyrgies oraz Przemysław Szymanowski
 - na rok akademicki 2006/2007 – Maria Pytel, Dominik Szymanowski i Przemysław Szymanowski.

Filipowi serdecznie gratulujemy i życzymy dalszych sukcesów! **(m)**

Stypendium Ministra wręczył Filipowi JM Rektor prof. dr hab. Mieczysław Adamczyk podczas posiedzenia Senatu 27.01.2010 r.

PRACA SOCJALNA W PRAKTYCE

W Sali Klubowej Wszechnicy Świętokrzyskiej, 11 grudnia 2009 roku, odbyła się konferencja naukowa pod hasłem „Z praktyki pracy socjalnej”. Organizatorami spotkania była Katedra Pracy Socjalnej oraz Koło Naukowe Pracy Socjalnej WŚ. Konferencji przewodniczyła prof. dr hab. Danuta M. Piekut-Brodzka, którą w jej zorganizowaniu wspierały dr A. Walendzik-Ostrowska, dr R. Kowal oraz dr A. Chabior.

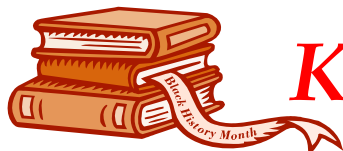

W konferencji udział wzięli wykładowcy naszej uczelni oraz goście zaproszeni, reprezentujący placówki i instytucje z Kielc, Warszawy, Krakowa i Nowego Sącza. W ramach spotkania praktycy, realizatorzy działań z zakresu pracy socjalnej przedstawiali swoje badania, spostrzeżenia, poglądy, sprawozdania i wizje w zakresie szeroko rozumianej pracy socjalnej na rzecz drugiego człowieka. Do udziału w konferencji zaproszono studentów kierunku praca socjalna, którzy zapoznali się z praktyką i realizatorami działań z zakresu swoich studiów.

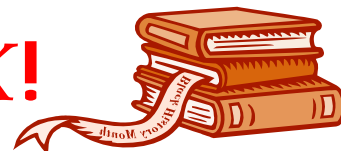
Tematyka wystąpień dotyczyła m.in. takich zagadnień, jak: praktyka socjalna z naukowego punktu widzenia, doradztwo zawodowe i socjalne, streetworking wśród grup marginalizowanych, łączenie pomocy postpenitencjarnej z twórczą resocjalizacją, praca z rodzinami dysfunkcyjnymi i dotkniętymi przemocą, aktywizacja społeczno-życiowa ludzi starszych, aktywizacja społeczno-zawodowa osób chorych psychicznie oraz bezdomnych, praca socjalna i poradnictwo rodzinne, marginalizacja i wykluczenie społeczne różnych grup społecznych, zjawisko dziedziczenia biedy. Omówiono też wiele rozwiązań i przykładów pracy socjalnej z jednostką, grupą i środowiskiem.

Składamy serdeczne podziękowania na ręce **Pana Rektora prof. dr. hab. Mieczysława Adamczyka** za stworzenie nam – Studentom – możliwości uczestnictwa w przedsięwzięciu, które nie tylko ubogaca nasz czas studiowania, lecz także pozwala na poszerzenie wiedzy i spotkanie z praktykami pracy socjalnej. Kolejną osobą, której dziękujemy jest **Pani prof. dr hab. Danuta M. Piekut-Brodzka** – pomysłodawczyni i organizatorka konferencji. Konferencja dostarczyła uczestnikom wielu pozytywnych emocji, pokazała ciekawe i godne wykorzystania tzw. „dobre praktyki” w codziennych, jakże trudnych działaniach pracowników socjalnych.

Jolanta Mróz
oraz studenci kierunku praca socjalna

KIERMASZ KSIĄŻEK!

Serdecznie zapraszamy do zakupu książek -

wybranych podręczników, skryptów i innych opracowań,
wydanych przez Wszechnicę Świętokrzyską w latach 2004–2007.

Wydawnictwa uczelniane można nabyć
za przysłowiową „złótkę” w pokoju nr 5, pawilon A.

Więcej: www.ws.edu.pl

UCZEŃ WYBITNIE ZDOLNY...

W sobotę, 16 stycznia br., gościliśmy w naszej uczelni międzynarodowe grono naukowców, którzy dyskutowali na temat miejsca uczniów wybitnie uzdolnionych w publicznym systemie szkolnictwa.

W panelu dyskusyjnym udział wzięli: Verna Brandford z Wielkiej Brytanii (University of London) oraz ze Stanów Zjednoczonych Leann Cameron (California State University) i Barclay Key (Western Illinois University). W spotkaniu uczestniczyli też pracownicy naukowo-dydaktyczni Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach: prof. dr hab. Waldemar Kowalski, mgr Shala Dippman-Barczewska, dr Ewa Oberda oraz dr Magdalena Ożarska. Wszechnicę Świętokrzyską reprezentowali: prof. dr hab. Ryszard Wolny, dr Marzena Pękowska, Teresa Castelluzo B.A. oraz Monika i Sylwester Łodejowie, a także studenci filologii angielskiej.

W dyskusji podjęto takie tematy, jak: uczeń wybitnie uzdolniony a uczeń osiągający wysokie wyniki w nauce, akty prawne dotyczące metod wspierania uczniów wybitnie uzdolnionych: ich cele

i założenia, grupa docelowa, sposoby i formy realizacji, nauczyciel jako osoba wspierająca rozwój ucznia wybitnie uzdolnionego: metody weryfikacji i pracy dydaktycznej, sposoby wspierania ucznia wybitnie zdolnego na poszczególnych etapach edukacji: ograniczenia oraz przykłady dobrej praktyki, studenci uzdolnieni językowo: techniki i metody pracy.

(m)

Przebywająca z krótką wizytą na Wszechnicy Verna Brandford z Instytutu Edukacji Uniwersytetu Londyńskiego poprowadziła zajęcia warsztatowe dla studentów filologii angielskiej z zakresu dydaktyki języka obcego

**Polskie Stowarzyszenie
Na Rzecz Osób
z Upośledzeniem
Umysłowym w Kielcach**

zaprasza

Studentów-Wolontariuszy

do uczestnictwa w projekcie
pod nazwą

**„NIE JESTEM SAM –
– rehabilitacja i wsparcie
dzieci i młodzieży
niepełnosprawnej”**

Projekt będzie realizowany w rocznych etapach w okresie od 1.01.2010 do 31.03.2013.

Obejmuje następujące szkolenia i warsztaty:

- Specyfikacja funkcjonowania osób z niepełnosprawnością intelektualną
- Specyfikacja kontaktu interpersonalnego z osobami niepełnosprawnymi
- Pedagogika zabawy
- Przystwojenie pojęć komunikacji alternatywnej oraz wspomagającej
- Sytuacje trudne i zasady postępowania, zasady kontaktu z rodziną i opiekunami osoby niepełnosprawnej
- Wsparcie i monitoring oparte na grupach i superwizjach pracy interpersonalnej
- Certyfikat wolontariusza – praktyka
- Doświadczenie w pracy z osobami niepełnosprawnymi

Uczestnictwo w projekcie potwierdzone jest podpisaniem umowy z PSOUU Koło w Kielcach.

Osoby zainteresowane udziałem proszone są o kontakt:

1. Marzanna Wiśniewska

tel.: 607-765-228

lub PSOUU Koło Kielce

ul. Chęcińska 23

tel.: 041-361-47-96

2. dr Renata Kowal

tel.: 516-234-739

3. mgr Justyna Palacz

tel.: 600-299-713

OSKARY ROZDANE

Z okazji Międzynarodowego Dnia Wolontariatu, 4 grudnia 2009 roku, w Wojewódzkim Domu Kultury w Kielcach odbyła się uroczysta „Gala Wolontariatu”. Głównymi organizatorami uroczystości było Diecezjalne Centrum Wolontariatu, działające przy Caritas Diecezji Kieleckiej oraz Stowarzyszenie Centrum Wolontariatu w Kielcach. Wzięli w niej udział m.in. studenci-wolontariusze z Wszechnicy Świętokrzyskiej wraz z opiekunem dr Renatą Kowal.

Jak co roku, najaktywniejszych wolontariuszy z terenu Kielc i województwa świętokrzyskiego nagrodzono statuetkami „Oskary Wolontariatu”. Wyboru laureatów Kapituła konkursu dokonała na podstawie zgłoszeń instytucji, placówek, uczelni oraz osób prywatnych, z którymi wolontariusze współpracują, podejmując działania pomocowo-wspierające. Siłą „wspierającą” w przeprowadzeniu konkursu były gazeta „Echo Dnia” i Radio Kielce.

Uhonorowano trzy osoby: Agnieszkę Pacholec (wolontariuszka w Parafialnym Zespole Caritas przy parafii Św. Wojciecha w Kielcach, w Domu Dziecka „Dobra Chata” w Kielcach, w Ognisku Wychowawczym w Kielcach, współorganizowała kolonie, pisała scenariusze zajęć profilaktycznych), Justynę Nurek (inicjatorka ochrony najstarszego zabytku Buska-Zdroju, drewnianego kościółka Św. Leonarda z 1699 roku, organizatorka zbiórek na rzecz renowacji świątyni) oraz Michała Krawczyka (krótkofalowiec, koordynator akcji „Wózki dla Polski”).

Wśród niespodzianek wieczoru należy wyróżnić między innymi występ wicewojewody świętokrzyskiego Piotra Żołądka, który zaśpiewał piosenkę Stanisława Soyki „Tolerancja”. Słowa podziękowania do zgromadzonych na sali wolontariuszy, ich opiekunów i całej społeczności skierowali między innymi: biskup pomocniczy diecezji kieleckiej Marian Florczyk, wicedyrektor kieleckiej Caritas ks. Krzysztof Banasik, Maciej Koryciński z Centrum Wolontariatu oraz przedstawiciele władz województwa i miasta. Galę zakończył występ zespołu chrześcijańskiego 2 Tm 2.

I myśmy tam byli, wszystko zobaczyli... I będziemy też za rok.

**Wolontariusze Wszechnicy Świętokrzyskiej
wraz z opiekunem dr Renatą Kowal**

TU NIKT NIE MARUDZI

To my: Anna Chojnecka, Ewa Kuśpit, Sylwia Krężel, obecnie studentki II roku pedagogiki resocjalizacyjnej i sądowej. Opowiemy Wam o swojej pracy w wolontariacie, a tym samym spróbujemy przekonać, że naprawdę warto zaangażować się w bezinteresowną pomoc innym.

Tak to robiliśmy...

Swoje zainteresowanie wolontariatem, a jednocześnie kontakt z działalnością wolontariacką rozpoczęliśmy już na początku studiów na Wszechnicy. Dzięki predyspozycjom osobowościowym i otwartości na drugiego człowieka oraz dzięki umiejętności nawiązywania kontaktów i zjednywania sobie ludzi bardzo szybko podjęliśmy wiele ciekawych i niejednokrotnie innowacyjnych zadań.

Zaangażowałyśmy się w działalność wolontariacką w ramach programu „Projektor”, a wraz z pozostałymi koleżankami: Beatą Kotarską, Katarzyną Babą, Joanną Królicką, Martyną Macias i Katarzyną Wójcik inicjujemy wiele akcji, których celem jest niesienie pomocy dzieciom i młodzieży w trudnej sytuacji życiowej. Są to zbiórki pieniędzy np. na rzecz Mateuszka, dziecka koleżanki z uczelni czy akcja Mikołajkowa.

Uczestnicząc w programie, realizowałyśmy też projekty na terenie Szkoły Podstawowej w Cieślach, skierowane do uczniów klas IV i V. Projekt miał charakter zajęć tanecznych. Cieszył się dużym zainteresowaniem wśród uczniów. Ku naszej radości dzieci chętnie brały udział w naszych spotkaniach. Co ciekawe, wiele zaangażowania w nauce nowych kroków tanecznych wykazywali chłopcy. Powodem była chęć dorównania dziewczętom i zaistnienie na szkolnych imprezach. Brałyśmy również udział w akcji „Kolorowe emocje”, organizowanej na terenie miasta Kielce.

Obecnie uczestniczymy w szkoleniu w ramach Akademii Profesjonalnego Wolontariusza „PLUS”¹, przygotowującym do pracy z osobami żyjącymi z HIV/AIDS i ich bliskimi. Szkolenie to ma charakter zajęć warsztatowych i wykładów, ukierunkowanych na nabywanie umiejętności praktycznych, niezbędnych w pracy z drugim człowiekiem, a także wiedzy z zakresu problematyki HIV/AIDS.

Co nam dała ta praca?

Wspaniale było przebywanie z grupą młodych osób, które tak bardzo nas zaakceptowały i polubiły. Gdy przyjeżdżałyśmy na zajęcia, na ich twarzach pojawiał się uśmiech. Dawało nam to ogromną satysfakcję. Dzięki projektowi mogłyśmy nie tylko sprawić tym dzieciom dużą przyjemność, lecz także pokazać coś innego. Ofiarować zainteresowanie, pokazać nowe sposoby zagospodarowania czasu wolnego, zmienić zachowanie i „dać namiastkę radości i szczęścia w oczach”. Poza tym nikt nam nie zabierze naszego doświadczenia i możliwości łączenia teorii z praktyką.

Szkoła, w której przeprowadzałyśmy zajęcia, znajduje się w małej miejscowości pod Kielcami, gdzie nie ma zbyt wielu atrakcji. Dlatego właśnie uważamy, że takie projekty powinny być realizowane. Nam dają one ogromną satysfakcję, a najmłodszym – wiele radości i możliwość zainicjowania nowych doświadczeń oraz odkrycia swoich zainteresowań.

16 maja 2009 r. na Placu Artystów w Kielcach odbyła się piąta edycja „Kolorowych Emocji”. Główną atrakcją imprezy było plenerowe malowanie tzw. Kącików Żywiolów – Wody, Powietrza, Ziemi i Ciepła przez dzieci w wieku od 3 do 13 roku życia. Każde z nich otrzymało pędzel, farby oraz pelerynkę chroniącą ubranie przed ewentualnym zabrudzeniem. Nad bezpieczeństwem uczestników czuwali przeszkoleni moderatorzy – wolontariusze. Wszystkim dopisywał humor, nie przeszkadzał deszcz i brudne niejednokrotnie twarze. Zabawa była przednia nie tylko dla dzieci, ale i dla nas, wolontariuszy. Śmiech, radość i szczęście, poczucie realizowania swoich marzeń z dzieciństwa – to wszystko znalazło odzwierciedlenie w tych działaniach. I co najważniejsze – nikt nie marudził.

Ewa Kuśpit, Anna Chojnecka, Sylwia Krężel

¹ Program „Profesjonalny Wolontariusz PLUS” finansowany jest ze środków otrzymanych z Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej w ramach Programu Operacyjnego Funduszy Inicjatyw Obywatelskich, a realizowany przez Stowarzyszenie Wolontariuszy Wobec AIDS „Bądź z Nami” w Warszawie.

Tajlandia to kraj dynamicznie rozwijającej się turystyki

WIZYTA W KRAINIE BUDDY

Po ponad dziesięciogodzinnym locie z Paryża ogromny Airbus-747 łagodnie ląduje na lotnisku w Bangkoku. Przystawiamy zegarki o 6 godzin do przodu. W sali odpraw panuje ogromny tłok. Mimo kilkunastu stanowisk obsługujących turystów, odprawa zajmuje nam ponad godzinę. Wreszcie spotykamy się z miejscowym przewodnikiem (z Warszawy przyleciał z nami polski przewodnik, Jurek). Na lotnisku wymieniamy dolary na baty (1 \$ = 32 baty). I nagle spostrzegamy, że urocze Tajki zawieszają na naszych szyjach „wianki” z żywych orchidei. Złożymy je później przed kapliczką Buddy w naszym hotelu o magicznie brzmiącej nazwie „Manohor”.

Jeszcze tego samego dnia wieczorem zwiedzamy centrum miasta, a następnie udajemy się na kolację połączoną z występami tanecznymi. Przed wejściem do restauracji oglądamy ogromne zdjęcie aktualnego króla Tajlandii Ramy X. Do restauracji wchodzi się boso. Pierwsze spotkanie z kulturą wschodnioazjatycką robi na nas wrażenie. Urocze tancerki w jaskrawych strojach w takt muzyki wykonują skoordynowane powolne ruchy. Siadamy przy długich stołach na podłodze, na szczęście wsuwając nogi w specjalne zagłębienia. Gorące i pikantne potrawy podano w sześciu glinianych naczyniach.

Kolejnego dnia zwiedzamy rezydencję letnią króla, oddaloną o 80 km na północ od Bangkoku. W pobliżu zwiedzamy Ajuttaje. To dawna stolica Tajlandii (1350–1767). Miejscowość ta była siedzibą 33 królów oraz wielu dynastii. Oglądana tu architektura to mieszanina stylu khmerskiego (kambodżańskiego) z architekturą Sukhothai. Cechą charakterystyczną tej mieszanki są kaktusokształtne obeliski zwane prangami. Mnie zainteresowała głowa Buddy na pniu drzewa. W drodze powrotnej czeka nas specjalna atrakcja: przejażdżka na słoniach. Pół godziny niewygodnego kołysania się na ła-

weczce umieszczonej na grzbiecie tego ogromnego zwierzęcia kosztuje 20 \$. Doskwiera nam wysoka temperatura i duża wilgotność powietrza.

Po powrocie do Bangkoku i krótkim odpoczynku w hotelu, udajemy się na zwiedzanie Bangkoku. Tym razem łapiemy tuk-tuki i udajemy się do centrum rozrywki. Tuk-tuki to zmotoryzowane riksze, w których do napędu wykorzystuje się głośno hałasujące silniki motocyklowe. Nazwa tych rikszy pochodzi od wydawanego przez nie dźwięku. Część z nas odwiedza lokalne knajpki i restauracje, inni zaglądają na stragany z pamiątkami. Na ulicach jest spokojnie i bezpiecznie.

Przejażdżka na słoniach to stała atrakcja turystyczna

W trzecim dniu udajemy się nad rzekę Chao Phraya (rzeka królów) i z przystani wyruszamy łodzią w kierunku jednego z kanałów o nazwie Klong Bangkok Noi. W przeszłości Bangkok nazywano Wenecją Wschodu. Mimo że część klongów zasypano, te, które pozostały są gęsto zasiedlone. Z łodzi obserwujemy domy na palach i życie zwykłych Tajów. Ludzie kąpią się w kanałach, czerpią z nich wodę, piorą i gotują na zewnątrz. Z ładem lub innymi domami łączy ich wąska chwiejna kładka. Zaopatrują się

w pływających na łodziach sklepach. Z klongów korzystają też: policja, straż pożarna i służby medyczne. Ciekawe, że linie energetyczne zawieszono na słupach wystających z wody.

Domy nad *Klong Bangkok Noi*

W drodze powrotnej zwiedzamy usytuowaną tuż nad brzegiem świątynię Wat Arun. Wysoka na 86 m budowla prezentuje styl architektury khmerskiej. Początkowo, w okresie rządów króla Taksina (1824–1851), świątynia o wysokości 16 m służyła jako kaplica królewska. Za czasów Ramy III (1924–1851) została rozbudowana do stanu obecnego. Ściany zewnętrzne pokrywają zdobienia wykorzystujące motyw kwiatu, wykonane z barwnych ceramicznych skoruppek, ofiarowanych przez miejscową ludność na prośbę Ramy III.

Kolejnym obiektem, który zwiedzamy, jest Wielki Pałac. Rama I, przenosząc stolicę z Thon Buri do Bangkoku w latach 80. XVIII w., kazał wznieść budowlę, która do 1946 r. była oficjalnie siedzibą królów. Obecnie Pałac wykorzystywany jest do uroczystości państwowych. Kompleks pałacowy zajmuje 1,5 km², a punktem centralnym jest Chakri Maha, w którym przechowuje się prochy członków rodziny królewskiej.

Turystów przyciąga jednak świątynia Szmaragdowego Buddy, przed którą wierni składają kwiaty lotosu, jedzenie, palą znicze i pokrapiają się wodą z ustawionych pojemników. W świątyni panuje tłok, modlący siedzą na podłodze, turyści po bokach przesuwają się ku „ołtarzowi”, w którym na centralnym miejscu dostrzegamy posąg Buddy.

Posążek o wysokości 60 cm, wykonany z jadeitu (szlachetny kamień) przyciąga tysiące wyznawców buddyzmu. Posąg ma ciekawą historię. Trzy razy do roku jest ubierany, w przeszłości w czasie suszy król nakazywał tygodniowe modły. Mury świątyni Szmaragdowego Buddy podtrzymują dziesiątki mitycznych figur, przedstawiających mityczne postacie, które są połączeniem zwierząt i ludzi. Podziw wzbudzają umieszczone między budynkami sześciometrowe posągi istot mitycznych, zwane jakszami. Z wyglądu groźne, mają za zadanie odstraszać niepożądanych gości.

Mityczne *jaksze*, strzegące Świątyni Szmaragdowego Buddy

Ostatnim punktem tego dnia jest zwiedzenie zakładu szlifowania diamentów. Udajemy się na zakupy do przyzakładowego sklepu, wykorzystujemy czas na odpoczynek i pijemy serwowaną przez właściciela kawę. To taki chwyt reklamowy. Ponieważ zabraliśmy rano do autokaru bagaże, udajemy się bezpośrednio na lotnisko. Tym razem odprawa trwa krótko i o czwartej po południu zajmujemy miejsca w Airbusie-320 (180 miejsc na pokładzie) i startujemy do Sajgonu. Jestem ciekaw, czym mnie zaskoczy ten kraj. Ale o tym w następnym numerze.

doc. dr Ignacy Janowski

Akademickie Mistrzostwa Kielc w futsalu

WSZECHNICA ZNÓW MISTRZEM

W czwartek, 21 stycznia br., reprezentacja Wszechnicy Świętokrzyskiej, po niezwykle emocjonującym nocnym turnieju (zawody zakończyły się około godziny 24.00), zajęła I miejsce, pokonując zespół Politechniki Świętokrzyskiej (6:3) oraz remisując z drużyną Uniwersytetu Jana Kochanowskiego (3:3). Wyrównującego gola w ostatniej sekundzie meczu strzelili studenci UJK.

Zajęcie I miejsca w mistrzostwach Kielc daje naszej uczelni prawo startu w półfinałach strefy C Akademickich Mistrzostw Polski w halowej piłce nożnej, które odbędą się w Krakowie w dniach 31.01–03.02.2010 r.

Zespół Wszechnicy wystąpił w składzie: bramkarze Jakub Rybus i Wojtek Małecki oraz zawodnicy z pola: bracia Marcin, Michał i Tomasz Kołodziejczykowie, Michał Rogala, Bartosz Strzębski, Łukasz Jamróż, Damian Gawęcki, Damian Jędryka, Bartosz Malinowski i Karol Markowski.

Zespół prowadzili mgr Marcin Gawron (na co dzień drugi trener piłkarzy ekstraklasy Korona Kielce) oraz mgr Marek Dutkiewicz.

Zwycięzcom serdecznie gratulujemy i życzymy powodzenia w kolejnych etapach mistrzostw!

Marek Dutkiewicz

Zespół, który w 2007 roku zdobył srebrny medal na Akademickich Mistrzostwach Polski w futsalu. To dotychczas największy sukces naszej uczelni w tej dyscyplinie sportu.

Pierwszy z lewej w dolnym rzędzie to Marcin Kołodziejczyk, a pierwszy z prawej – jego brat bliźniak – Michał

PÓŁFINAŁY ZA NAMI, FINAŁ BEZ NAS

Niezbyt udany okazał się występ naszych zawodników w półfinałach strefy C Akademickich Mistrzostw Polski w tenisie stołowym, które odbyły się w grudniu 2009 r. w Krakowie

Zespół w składzie: Mariusz Kuryłek, Michał Makuch i Damian Jarasz zajął dwunaste miejsce wśród 21. startujących uczelni. Pocieszające jest to, że byliśmy najlepszą drużyną wśród uczelni niepublicznych. Należy dodać, że poziom zawodów był niezwykle wysoki. Wśród zawodników znalazło się wielu reprezentantów Polski i tenisistów z ekstraklasy. (md)

Redaktor prowadząca: Monika Krzemińska; korekta: Paulina Zaborek, redakcja techniczna: Sławomir Jakóbczak.
Adres redakcji: ul. E. Orzeszkowej 15, 25-435 Kielce. Druk: Oficyna Poligraficzna APLA.
Publikacja finansowana ze środków Wszechnicy Świętokrzyskiej w Kielcach.